

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 11. prosinac 2019. [\[Multimedia\]](#)

Mučeništvo je znak da idemo Isusovim putem

Tema kateheze: „Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postah!“ (Dj 26, 28). Pavao zatočenik pred kraljem Agripom

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Djelima apostolskim koja čitamo nastavlja se putovanje evanđelje po svijetu i svjedočenje svetog Pavla sve je više obilježeno pečatom patnje. No to je nešto što raste s vremenom u Pavlovom životu. Pavao nije samo vjerovjesnik pun žara, neustrašivi misionar među poganima koji daje život novim kršćanskim zajednicama, nego je i ispaćeni svjedok Uskrsloga (usp. Dj 9, 15-16).

Apostolov dolazak u Jeruzalem, opisan u 21. poglavlju *Djela*, raspiruje žestoku mržnju prema njemu jer mu predbacuju: „Ovaj je bio progonitelj! Ne vjerujte mu!“ Kao što je to bio za Isusa, i za njega je Jeruzalem neprijateljski grad. Nakon što je otišao u hram, prepoznali su ga, izveli van i okomili se na njega ali su ga rimski vojnici spasili *in extremis*. Optužen da podučava protiv Zakona i Hrama, uhićen je i započinje njegov put utamničenika: izvedoše ga najprije ispred sinedrija, zatim pred rimskog prokuratora u Cezareji, a na kraju pred kralja Agripu. Luka ističe sličnost između Pavla i Isusa: obojicu su mrzili njihovi protivnici, javno su optuživani i carske vlasti su ih proglasili nevinima. Tako Pavao biva pridružen mucu svoga Učitelja i njegova muka postaje živo evanđelje. Dolazim iz bazilike Svetoga Petra i ondje sam jutros imao prvu audijenciju s ukrajinskim hodočasnicima iz jedne ukrajinske biskupije. Kako se te ljude progonilo; koliko su pretrpjeli zbog evanđelja! Ali nisu htjeli dati svoju vjeru ni za što. Oni su primjer. Danas u svijetu, u Europi, mnogi kršćani su progonjeni i daju svoj život za svoju vjeru, ili ih progone „u rukavicama“, to jest gurnuti su na rub društva, marginalizirani... Mučeništvo je zrak života kršćanina, kršćanske zajednice. Među nama će uvijek biti mučenika: to je znak da idemo Isusovim putem. Blagoslov je Gospodinov da u Božjem narodu ima muškaraca ili žena koji daju ovo svjedočanstvo mučeništva.

Pavao je pozvan braniti se od optužbi i na kraju, u prisutnosti kralja Agripe II., njegova se apologija

pretvara u plodonosno svjedočanstvo vjere (usp. *Dj* 26, 1-23).

Pavao, nadalje, pripovijeda o svojem vlastitom obraćenju: Uskrsli Krist ga je učinio svojim učenikom i povjerio mu poslanje među narodima, „da... se obrate od tame k svjetlosti, od vlasti Sotonine k Bogu te po vjeri u mene prime oproštenje grijeha i baštinu među posvećenima“ u Krista (r. 18). Pavao se odazvao tome zadatku i nije učinio ništa drugo nego pokazao kako su proroci i Mojsije nagovijestili ono što on sada naviješta: „da će Krist trpjeti i da će on, prvouskrsli od mrtvih, svjetlost navješćivati narodu i poganima“ (r. 23). Pavlovo gorljivo svjedočenje ganulo je kralja Agripu kojem nedostaje samo odlučujući korak. I kaže ovako kralj: „Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postah!“ (r. 28). Pavao je proglašen nevinim, ali ne može biti pušten na slobodu jer se prizvao na cara. Tako se nastavlja nezaustavljivo putovanje Riječi Božje prema Rimu. Pavao, u okovima, skončat će ovdje u Rimu.

Počevši od toga trenutka Pavao je oličenje *zatvorenika* čije su verige znak njegove vjernosti evanđelju i svjedočanstva danoga za Uskrsloga.

Okovi su svakako ponižavajuća kušnja za Apostola, koji se u očima svijeta čini kao „zločinac“ (2 *Tim* 2, 9). Ali njegova ljubav prema Kristu je tako jaka da se čak i ti okovi čitaju očima vjere; vjere koja za Pavla nije „puka teorija, mišljenje o Bogu i svijetu“, nego „utjecaj Božje ljubavi na njegovo srce, [...] to je ljubav prema Isusu Kristu“ (Benedikt XVI., *Homilija povodom Pavlove godine*, 28. lipnja 2008.).

Draga braćo i sestre, Pavao nas uči ustrajnosti u kušnji i sposobnosti da sve čitamo očima vjere. Molimo danas Gospodina, po Apostolovu zagovoru, da nam oživi vjeru i pomogne nam da budemo vjerni do kraja svojem kršćanskom pozivu, pozivu Gospodinovih učenika, misionarâ.

Na kraju pozdrava talijanskim vjernicima

U petak slavimo spomen svete Lucije, djevice i mučenice. Želim vam svima da svjetlo Djetešca Isusa, koje se već pomalja na obzoru, prožme vaš život svojim blagoslovom.